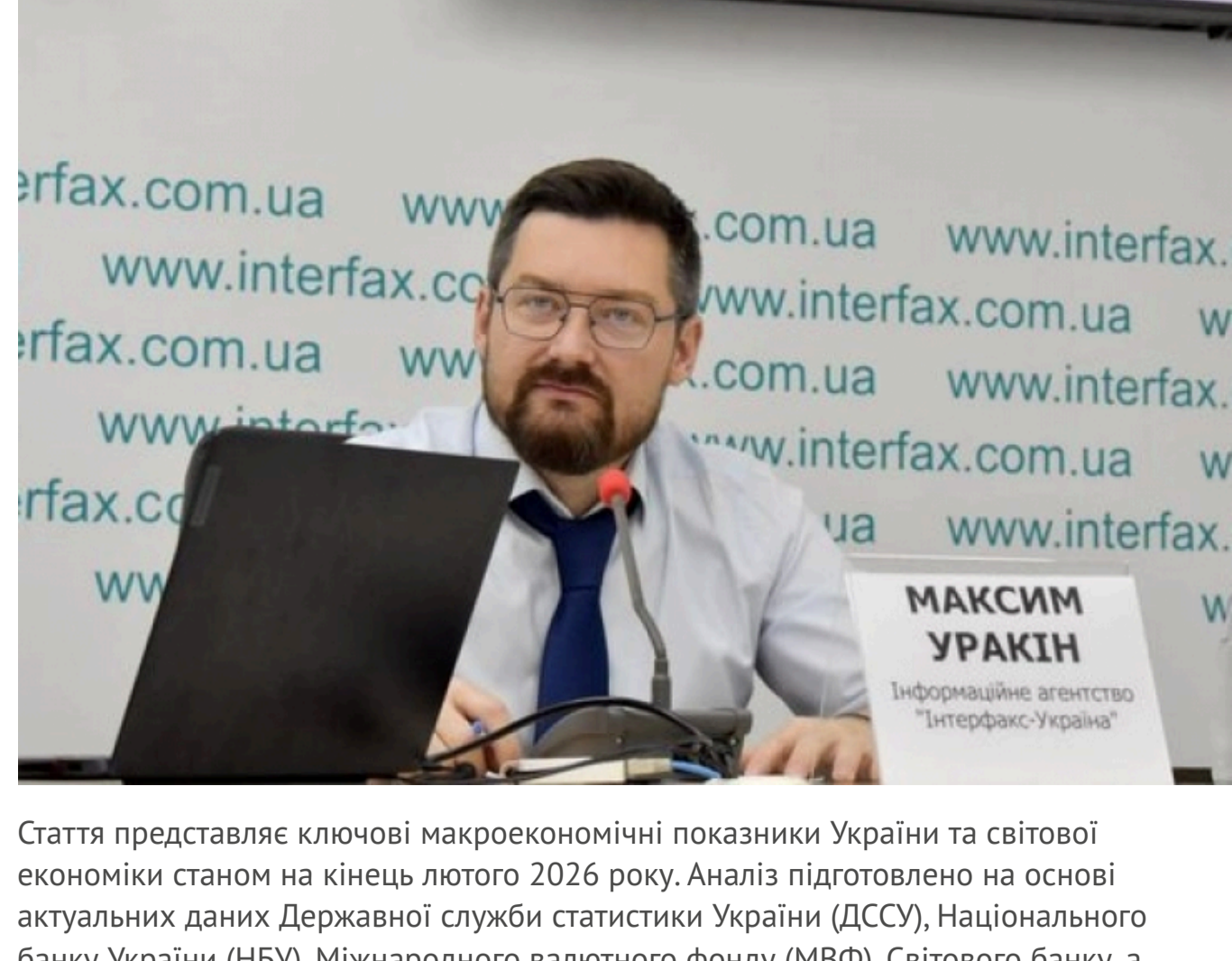


ТОЛЬКО ЧТО 2026.06.19

## ОСНОВНІ ЕКОНОМІЧНІ ІНДИКАТОРИ УКРАЇНИ ТА СВІТУ У 2026 РОЦІ



Стаття представляє ключові макроекономічні показники України та світової економіки станом на кінець лютого 2026 року. Аналіз підготовлено на основі актуальних даних Державної служби статистики України (ДССУ), Національного банку України (НБУ), Міжнародного валютного фонду (МВФ), Світового банку, а також провідних національних статистичних відомств (Eurostat, BEA, NBS, ONS, TurkStat, IBGE). Максим Уракін, кандидат економічних наук і засновник інформаційно-аналітичного центру Experts Club, представив огляд поточних макроекономічних трендів, які визначали ситуацію в Україні та світі на початку 2026 року, повідомляє [«Інтерфакс-Україна»](#).

### Макроекономічні показники України

Станом на кінець лютого 2026 року українська економіка зберігала режим керованої макрофінансової стабілізації, однак порівняно із січнем баланс ризиків став менш комфортним. Після початку циклу обережного пом'якшення монетарної політики НБУ інфляція знову дещо прискорила, міжнародні резерви скоротилися з історично високих рівнів, а валютний ринок перебував у значній інтенсивній регуляторній водночас загальна макроекономічна ситуація залишалася контрольованою завдяки високому рівню резервів, зовнішній підтримці, збереженому попиту на гривневі інструменти та адаптивності бізнесу.

Українська економіка завершила 2025 рік із позитивною, але помірною динамікою. За оцінками Національного банку України, реальний ВВП у 2025 році зріс на 1,8%. Це означало збереження відновлювального тренду, але темпи зростання були значно нижчими за потреби післявоєнного відновлення. Основними обмеженнями залишалися наслідки війни, дефіцит робочої сили, пошкодження енергетичної інфраструктури, слабкість зовнішнього попиту на частину українського експорту та високий рівень невизначеності для інвестицій.

На 2026 рік НБУ також прогнозував зростання економіки на 1,8%. Така оцінка відображала обережний сценарій: внутрішній попит і бюджетні видатки підтримували економічну активність, але енергетичні ризики, воєнні втрати та обмежені можливості експорту не давали підстав говорити про швидке прискорення.

«Лютій 2026 року показав, що Україна поки перебуває не у фазі повноцінного відновлення, а у фазі утримання макроекономічної керованості. Позитивні показники значною мірою спираються на зовнішнє фінансування, бюджетний попит, політику НБУ та адаптацію бізнесу. Це створює стабілізаційний ефект, але ще не формує достатньої внутрішньої основи для довгострокового зростання. Для переходу до нової якості відновлення Україні потрібні не лише резерви та допомога партнерів, а й нарощування виробництва, експорту, енергетичної автономності та інвестицій у людський капітал», – зазначив Уракін.

Інфляційна картина в лютому стала одним із головних сигналів для макроекономічної політики. За даними Державної служби статистики, які проєктує НБУ, споживча інфляція у лютому 2026 року прискорила до 7,6% у річному вимірі, тоді як у місячному вимірі ціни зросли на 1,0%. Базова інфляція залишилася на рівні 7,0% р/р. Це означало, що після січневого сповільнення інфляційний тиск повністю не зник, а окремі його компоненти знову почали посилюватися.

НБУ поновив лютневу динаміку, зокрема, подорожчанням сирих продуктів харчування, зростанням вартості окремих послуг, впливом енергетичної ситуації на витрати бізнесу та певним прискоренням цін на паливо. Водночас регулятор відзначав, що загальна інфляційна траєкторія залишалася близькою до прогнозованої. Це давало можливість не переглядати монетарну стратегію різко, але змушувало зберігати обережність у питаннях подальшого зниження ставки.

На кінець лютого облікова ставка НБУ становила 15,0%. Після зниження наприкінці січня регулятор фактично взяв паузу, оцінюючи, наскільки стійким є дезінфляційний тренд. Такий підхід виглядав логічним: реальна дохідність гривневих інструментів залишалася важливим фактором стримування попиту на валюту, а валютний ринок і надалі потребував активної участі Національного банку.

«Лютневє прискорення інфляції не було критичним, але воно чітко показало межі швидкого монетарного пом'якшення. Україна не може дозволити собі різке здешевлення грошей лише заради короткострокового стимулювання економіки, оскільки це може поситити валютний попит і розкрити інфляційні очікування. У нинішніх умовах НБУ змушений балансувати між підтримкою економічної активності та збереженням довіри до гривні. Саме тому кожен наступний крок зі зниження ставки має бути дуже обережним і прив'язаним до реального послаблення ризиків», – підкреслив Уракін.

Валютний сектор у лютому залишався контрольованим, але напруженим. Станом на 1 березня 2026 року міжнародні резерви України становили близько \$54,8 млрд. Це було на 5% менше, ніж на початок лютого, однак рівень резервів залишався історично високим і відповідав приблизно 5,7 місяця майбутнього імпорту. Зниження резервів було зумовлене насамперед інтервенціями НБУ на валютному ринку та борговими виплатами держави в іноземній валюті.

У лютому чистий продаж валюти Національним банком становив майже \$3 млрд. Це свідчило про збереження структурного дефіциту валюти у приватному секторі. Надходження зовнішнього фінансування частково компенсували цей тиск, але не усували самої проблеми: українська економіка імпортує значно більше товарів, ніж експортує, а тому валютна стабільність і надалі істотно залежить від міжнародної допомоги та резервів НБУ.

